

Številka: 018-071/2025-10

Datum: 7. 8. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in naslednji; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »JN 24/2025 STOL - *nakup in dobava pisarniških delovnih in konferenčnih stolov*« v sklopu 1 - pisarniški delovni stol – vrtiljak z opirali, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj Sitkomp, proizvodnja, trgovina, storitve in svetovanje, d.o.o., Dekani 31B, Dekani (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za finance, Finančna uprava Republike Slovenije, Šmartinska cesta 55, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 7. 8. 2025

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne.
2. Vlagatelj sam nosi stroške pravnega varstva.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o javnem naročilu – splošno področje na Portalu javnih naročil objavil dne 11. 4. 2025, pod št. objave JN002586/2025-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije dne 11. 4. 2025, pod št. objave 236840-2025. Javno naročilo je razdelil na tri sklope.

Dne 4. 6. 2025 je naročnik na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji naročila*« z dne 4. 6. 2025 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila), iz katerega izhaja, da je v sklopu 1 - pisarniški delovni stol – vrtiljak z opirali ponudbo vlagatelja ocenil kot nedopustno, javno naročilo pa v tem sklopu oddal ponudniku Hit Preless d.o.o., Žlebe 1, Medvode (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Naročnik je ugotovil, da ponudba vlagatelja ni dopustna, ker vlagatelj v ponudbi ni predložil ustreznega dokazila, zahtevanega v izkaz izpolnjevanja zahtev iz podtočke 2.5.4 točke 2.5. *Dokazila v zvezi s predmetom javnega naročanja* poglavja 2. *Navodila za izdelavo ponudbe* dokumenta *Razpisna dokumentacija za oddajo javnega naročila po odprtem postopku* (v nadaljevanju: podtočka 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila).

Vlagatelj je zoper odločitev o oddaji naročila v sklopu 1 dne 6. 6. 2025 vložil zahtevek za revizijo, v katerem zatrjuje, da naročnik pri sprejemu navedene odločitve ni ravnal skladno z Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in naslednji; v nadaljevanju: ZJN-3); zahtevku za revizijo prilaga potrdilo o plačilu takse (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo).

Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik v podtočki 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pri navedbi standarda EN 1335-1:2020+A1:2022 storil napako. Zahteval je nepriznan in neveljaven standard, saj je brez nacionalne oznake SIST, ki pomeni, da je slovenski inštitut ta standard uradno prevzel kot nacionalni standard. Brez te oznake ni mogoče vedeti, ali standard v Sloveniji dejansko velja. Zatrjuje tudi, da je za področje pisarniških delovnih stolov od 1. 2. 2023 v veljavi splošni standard SIST EN 1335-1:2020+A1:2023 (Pisarniško pohištvo – Pisarniški delovni stoli – 1. del: Mere – ugotavljanje mer (vključuje dopolnilo A1), zato je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila napačno zapisal tudi letnico standarda.

Vlagatelj zatrjuje tudi, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da v njegovi ponudbi predložen certifikat z navedenim standardom SIST EN 1335-1:2020 ni ustrezen. S tem v zvezi se sklicuje na mnenje Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani, Oddelka za lesarstvo, Centra za testiranje in certificiranje (v nadaljevanju: Biotehniška fakulteta). Zatrjuje, da se stoli, testirani pred 1. 2. 2023, ko je začel veljati splošni standard SIST EN 1335-1:2020+A1:2023, sklicujejo na takrat veljaven standard. Namen amandmaja A1, ki je bil dodan standardu SIST EN 1335-1:2020, je bil v posodobitvi določene reference in razjasnitvi nekaterih nejasnosti pri razumevanju. Tak dodatek s svojo vsebino ne izključuje stolov, ki so skladni s SIST EN 1335-1:2020. Če je bil pisarniški delovni stol testiran po SIST EN 1335-1:2020, je skladen tudi z zadnjo verzijo SIST EN 1335-1:2020+A1:2023.

Vlagatelj še navaja, da je na javnem razpisu iz leta 2023 naročnika opozoril na nepravilnosti glede zahtev označevanja certifikatov in mu podal pojasnilo Biotehniške fakultete. Navaja, da je naročnik mnenje upošteval, vlagatelja pa takrat izbral kot dobavitelja.

Naročnik je zahtevek za revizijo, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, dne 10. 6. 2025 posredoval izbranemu ponudniku v izjasnitev. Izbrani ponudnik se je do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo opredelil dne 12. 6. 2025 (v nadaljevanju: izjasnitev). Navaja, da bi moral vlagatelj, v kolikor je vedel za morebitno sporno vprašanje glede veljavnosti zahtevanega standarda, naročniku pravočasno zastaviti ustrezno vprašanje in razjasniti morebitne nejasnosti. Poudarja tudi, da je na njegovem certifikatu naveden standard EN 1335-A1:2023.

Naročnik je z dokumentom »Odločitev« z dne 13. 6. 2025 zahtevek za revizijo vlagatelja zavrnil (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Navaja, da vlagatelj povrnitve stroškov ni zahteval, zato o tem ni odločal.

Naročnik navaja, da vlagatelj na kršitve, s katerimi zatrjuje neustreznost podtočke 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ni opozoril, a se vseeno opredeljuje do njegovih navedb. Pojasnjuje, da je navedba standarda v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, tako glede oznake SIST kot tudi letnice, pravilna. Ob sklicevanju na spletno stran Slovenskega inštituta za standardizacijo pojasnjuje, da je standard EN 1335-1:2020+A1:2022 evropski standard, ki ga je Slovenija privzela pod referenčno oznako SIST EN 1335-1:2020+A1:2023. Gre torej za enaka oz. istovetna standarda. Naročnik je navedel le oznako EN zato, ker ni želel omejevati ponudnikov iz ostalih držav EU.

Naročnik dalje navaja, da v ponudbi vlagatelja predloženo dokazilo za izpolnjevanje pogoja iz podtočke 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni ustrezno, saj izkazuje, da ponujeni stol izpolnjuje standard SIST EN 1335-1:2020, ki je bil dne 1. 2. 2023 razveljavljen. V

certifikatu bi moral biti naveden standard EN 1335-1:2020+A1:2022, kot je bilo zahtevano v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Navaja tudi, da so navedbe vlagatelja glede testiranja stolov pred 1. 2. 2023 in namena dodatka A1 ter zatrjevanja, da dodatek A1 s svojo vsebino ne izključuje stolov, skladnih s SIST EN 1335-1:2020, pavšalne in neizkazane. Poudarja tudi, da je vlagatelj predložil certifikat, izdan po 1. 2. 2023, pa v njem kljub temu ni naveden standard EN 1335-1:2020+A1:2022, ki je bil v času izdaje certifikata že veljaven.

Naročnik navaja še, da navedbe vlagatelja glede javnega razpisa iz leta 2023 niso relevantne za predmetno javno naročilo, pa tudi sicer niso točne. Vlagatelj je bil izbran zato, ker je izpolnjeval vse razpisne pogoje, tudi zahtevo glede certifikata.

Naročnik je dne 17. 6. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v odločanje.

Vlagatelj se je dne 18. 6. 2025 opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika), dne 11. 7. 2025 pa do navedb izbranega ponudnika iz izjasnitve (v nadaljevanju: vloga z dne 11. 7. 2025), ki mu jo je Državna revizijska komisija na podlagi 11. člena ZPVPJN posredovala dne 10. 7. 2025.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika pojasnjuje, da naročniku vprašanja glede sporne zahteve ni zastavil, ker je zmotno predvideval, da je zahteva enaka tisti iz prejšnjega javnega razpisa. Prilaga izpis strani preteklega postopka oddaje javnega naročila in prejšnji certifikat.

Pojasnjuje, da naročnik napačno navaja, da je bil standard SIST EN 1335-1:2020 razveljavljen dne 1. 2. 2023 ter da certifikati, ki ne vsebujejo dodatka A1:2022 niso več veljavni. Obstoječi standard je bil dopolnjen z dodatkom A1, kar ne pomeni razveljavitve osnovnega standarda. Posledično so certifikati, izdani pred veljavnostjo dopolnila, še vedno veljavni, če izkazujejo skladnost z osnovnim standardom. Prilaga mnenje Biotehniške fakultete in pojasnjuje, da se je na enako mnenje opiral tudi v zahtevku za revizijo, zato njegove navedbe niso pavšalne, kot navaja naročnik. Poudarja, da je pred potekom roka za oddajo ponudb na Biotehniški fakulteti dobil zagotovilo, da so njegovi certifikati veljavni.

Poudarja, da predložen certifikat izkazuje ustreznost standarda v skladu z zahtevami naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Zatrjuje, da presoja naročnika temelji na ozki razlagi standarda brez upoštevanja njegove pravne in tehnične veljavnosti v Republiki Sloveniji – naročnik je certifikat izključil zgolj na podlagi formalistične razlage dopolnila, ne da bi ocenil njegovo vsebino, s čemer je ravnal v nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov. Vlagatelj meni, da bi moral naročnik, namesto, da se opira na mnenje izbranega ponudnika, pridobiti uradno razlago pristojne institucije, tj. Centra za testiranje in certificiranje Biotehniške fakultete, kot edine pooblaščen strokovne ustanove za področje standardov in certifikacije.

Vlagatelj nasprotuje tudi navedbam naročnika glede postopka oddaje preteklega javnega naročila, s čemer v zvezi prilaga pojasnilo Biotehniške fakultete iz leta 2023 ter seznam dokumentov, priloženih v njegovi ponudbi na preteklem javnem naročilu.

Vlagatelj v vlogi z dne 11. 7. 2025 opozarja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil certifikat s standardom, ki ni enak zahtevanemu v podtočki 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Izpostavlja, da ima naročnik pri ocenjevanju prejetih ponudb dvojna merila.

Naročnik se je do navedb vlagatelja iz vloge z dne 11. 7. 2025, ki mu jo je Državna revizijska komisija na podlagi 11. člena ZPVPJN posredovala dne 17. 7. 2025, opredelil z vlogo z dne 17. 7. 2025. Navaja, da je na navedbe vlagatelja odgovoril že v odločitvi o zahtevku za revizijo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Vlagatelj najprej zatrjuje, da je naročnik pri navajanju standarda EN 1335-1:2020+A1:2022 v podtočki 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila narobe navedel tako njegovo oznako (ni navedel oznake SIST) kot tudi letnico (2022 namesto 2023).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da so predstavljeni očitki vlagatelja usmerjeni v zatrjevanje neustrezno oblikovanih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. ZPVPJN v tretjem odstavku 25. člena določa, da vlagatelj po poteku roka, določenega za predložitev ponudb, ne more navajati kršitev, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane pred potekom tega roka, razen če to dopušča ta zakon in v primerih, ko dokaže, da zatrjevanih kršitev objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred tem rokom. Omenjena določba uveljavlja načelo hitrosti, saj mora ponudnik zoper kršitev, ki mu je ali bi mu morala biti znana, ukrepati takoj, kar omogoča sprotno odpravljanje nepravilnosti v postopku oddaje javnega naročila. Poleg tega omenjena določba tudi omejuje možnost taktiziranja zainteresiranih ponudnikov za dodelitev naročila in ne dopušča, da bi čakali na morebitno ugodno/neugodno odločitev naročnika in šele kasneje (če naročnikova odločitev zanje ne bi bila ugodna) izrazili nestrinjanje s predhodnim ravnanjem naročnika (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-140/2023 in 018-069/2024).

V dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, upoštevajoč navedeno, po poteku roka za oddajo ponudb ni več dopustno posegati. Glede na opisano je Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru zato dolžna zaključiti, da so očitki vlagatelja, ki se nanašajo na domnevno neustreznost določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v delu, v katerem je naročnik zahteval, da ponudniki izkažejo skladnost ponujenih stolov s standardom EN 1335-1:2020+A1:2022 - v smislu določil ZPVPJN - prepozni in jih zato vsebinsko ni obravnavala. Enako gre ugotoviti tudi glede navedb vlagatelja o (vsebinski) nebitnosti sprememb dodatka A1 glede na vsebino standarda SIST EN 1335-1:2020, če jih gre razumeti kot njegovo prizadevanje za določitev navedenega standarda kot zadostnega in ustreznega.

Upošteva se navedeno lahko Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru, ko odloča o zahtevku za revizijo, ki je vložen zoper odločitev o oddaji javnega naročila, le še preveri, ali ponudba (vlagatelja) izpolnjuje naročnikove zahteve, kot so določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj dalje zatrjuje, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da v njegovi ponudbi predložen certifikat ni ustrezen, ker je v njem naveden standard SIST EN 1335-1:2020, zatrjuje pa tudi, da je pisarniški stol, testiran po SIST EN 1335-1:2020, skladen tudi z zadnjo verzijo SIST EN 1335-1:2020+A1:2023 oz. da predložen certifikat izkazuje ustrezen standard v skladu z zahtevami naročnika.

Vlagateljeve navedbe je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali

korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Naročnik je v podtočki 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da morajo ponujeni stoli izpolnjevati »zahteve glede varnosti iz točke a), ki so opredeljene v 3. poglavju razpisne dokumentacije »Vsebinsko tehnični opis predmeta javnega naročila«, kar ponudniki izkažejo s predložitvijo »skeniranega veljavnega certifikata, ki dokazuje, da so ponujeni stoli izdelani v skladu s standardi EN 1335-1:2020+A1:2022 in EN 1335-2:2018. Oba standarda morata biti navedena na certifikatu, sicer se bo štelo, da ponujeni stol ne izpolnjuje navedenih standardov in bo ponudba izločena.«.

V točki 2.5. *Dokazila v zvezi s predmetom javnega naročanja* poglavja 2. *Navodila za izdelavo ponudbe* dokumenta *Razpisna dokumentacija za oddajo javnega naročila po odprtem postopku* (v nadaljevanju: točka 2.5 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) je tudi opozoril, da če gospodarski subjekt »k ponudbi ne bo predložil zahtevane dokumentacije iz točk [...] 2.5.4 [...] ali bo ta pomanjkljiva, bo naročnik tako ponudbo izločil kot nedopustno. [...]«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila jasno in nedvoumno zahteval, da mora biti na certifikatu, ki ga morajo v izkaz izpolnjevanja tehničnih zahtev za ponujene stole v ponudbi predložiti ponudniki, naveden standard EN 1335-1:2020+A1:2022. V zvezi z navedenim standardom EN 1335-1:2020+A1:2022 Državna revizijska komisija po vpogledu na spletno stran SIST¹ dalje ugotavlja, da je istoveten s slovenskim standardom EN 1335-1:2020+A1:2023 (splošen), ki je nadomestil standard SIST EN 1335-1:2020.

Državna revizijska komisija po vpogledu v ponudbo vlagatelja ugotavlja, da se v njej nahaja *Certifikat skladnosti* z dne 9. 12. 2024, iz katerega izhaja, da na certifikatu navedeni preizkušeni tipi pisarniških vrtljakov ustrezajo zahtevam standardov »SIST EN 1335-1:2020, SIST EN 1335-2:2019«. Da je na predloženem certifikatu naveden standard SIST EN 1335-1:2020 in da na njem ni naveden standard, ki ga je v podtočki 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik, tj. EN 1335-1:2020+A1:2022, med vlagateljem in naročnikom ni sporno. Sporno pa je, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je ugotovil, da iz tega razloga predložen certifikat ni ustrezen, ponudba vlagatelja pa nedopustna.

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, mora naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ravnati v skladu s pravili, ki jih je sam določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, v fazi pregledovanja in ocenjevanja ponudb pa dopustnost prejetih ponudb presoјati na podlagi vnaprej jasno in izrecno določenih in objavljenih zahtev (prim. tudi odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-053/2023). Kot že navedeno, je naročnik v obravnavanem primeru v podtočki 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno in nedvoumno zahteval, da ponudniki v izkaz tehnične ustreznosti ponujenih stolov v ponudbi predložijo

¹ <https://ecommerce.sist.si/catalog/standards/cen/49b88e53-e527-4d18-8d1b-dbf1dbd524ff/en-1335-1-2020a1-2022> in <https://ecommerce.sist.si/catalog/standards/sist/f24755b0-cb57-4e2a-8fed-e3a70cf2b2e5/sist-en-1335-1-2020a1-2023>

certifikat, na katerem je med drugim izrecno naveden standard EN 1335-1:2020+A1:2022, na več mestih dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pa predvidel tudi posledice za primer, da ponudniki ustrezne dokumentacije v ponudbi ne predložijo. Ker med vlagateljem in naročnikom ni sporno, da vlagatelj certifikata z izrecno zahtevano vsebino, tj. navedbo standarda EN 1335-1:2020+A1:2022 v ponudbi ni predložil (o tem pa se je z vpogledom v ponudbo vlagatelja prepričala tudi Državna revizijska komisija), Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da v ponudbi vlagatelja predložen certifikat ni ustrezen, ker ni skladen z zahtevo iz podtočke 2.5.4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ko je vsled ugotovljene pomanjkljivosti ponudbo vlagatelja ocenil kot nedopustno (prvi odstavek 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3).

Na predhodne ugotovitve Državne revizijske komisije ne more vplivati vlagateljevo zatrjevanje, da so pisarniški stoli, testirani po SIST EN 1335-1:2020, skladni z zadnjo, zahtevano verzijo standarda in da to izkazuje predložen certifikat. Državna revizijska komisija s tem v zvezi pojasnjuje, da ZJN-3 v 68. členu poleg pravil v zvezi z oblikovanjem tehničnih specifikacij določa tudi pravila glede dokazovanja izpolnjevanja tehničnih specifikacij. Skladno z devetim odstavkom 68. člena ZJN-3 mora ponudnik v svoji ponudbi z vsemi ustreznimi sredstvi, vključno s tistimi iz 70. člena ZJN-3, dokazati, da gradnja, blago ali storitev, ki je skladna s standardom, izpolnjuje zahteve glede delovanja ali funkcionalnosti, ki jih je določil naročnik. Sedmi odstavek 68. člena ZJN-3 določa, da kadar naročnik uporabi možnost sklicevanja na tehnične specifikacije iz b) točke petega odstavka 68. člena ZJN-3, ponudbe ne sme zavrniti z obrazložitvijo, da ponujene gradnje, blago ali storitve niso skladne z zahtevanimi tehničnimi specifikacijami, če ponudnik v svoji ponudbi na kakršen koli ustrezen način, vključno z načini dokazovanja iz 70. člena ZJN-3, dokaže, da predlagane rešitve enako izpolnjujejo zahteve, določene v tehničnih specifikacijah. Naročnik lahko skladno s prvim odstavkom 70. člena ZJN-3 zahteva, da gospodarski subjekti kot dokazilo o skladnosti s tehničnimi specifikacijami, predložijo poročilo o preizkusu, ki ga pripravi organ za ugotavljanje skladnosti, ali potrdilo, ki ga izda tak organ. Skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZJN-3 mora naročnik sprejeti druga ustrezna dokazila, ki niso navedena v prvem odstavku 70. člena ZJN-3, na primer tehnično dokumentacijo proizvajalca, kadar določen gospodarski subjekt nima dostopa do potrdil ali poročil o preizkusih iz prvega odstavka 70. člena ZJN-3 ali jih ne more pridobiti v ustreznih rokih, pod pogojem, da ni odgovoren za to, da nima dostopa, ter pod pogojem, da gospodarski subjekt s tem dokaže, da gradnje, blago ali storitve, ki jih zagotavlja, izpolnjujejo tehnične specifikacije, merila za oddajo naročila ali pogoje za izvedbo naročila.

Iz navedenih določil ZJN-3 izhaja, da je naročnik upravičen od ponudnikov zahtevati dokazovanje zahtevanih značilnosti lastnosti blaga in da morajo ponudniki v ponudbi izkazati izpolnjevanje zahtev, pri čemer pa niso omejeni na točno določena dokazna sredstva. Tudi če naročnik zahteva dokazovanje zahtevanih značilnosti blaga s predložitvijo poročil o preizkusih ali potrdil, ki jih pripravijo oz. izdajo organi za ugotavljanje skladnosti, mora naročnik upoštevati možnost ponudnikovega dokazovanja z drugimi ustreznimi dokazili, in sicer ne glede na vprašanje, ali je to možnost izrecno predvidel v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Čeprav mora naročnik, skladno s tretjim odstavkom 70. člena ZJN-3, sprejeti druga ustrezna dokazila, dokazovanje po tretjem odstavku 70. člena ZJN-3 ni brezpogojno – obstoj okoliščin iz navedene zakonske določbe, ki opravičujejo oz. utemeljujejo sprejem drugih ustreznih dokazil, mora namreč ponudnik izkazati že v ponudbi. V obravnavanem primeru gre zato, tudi če bi bilo potrebno izpostavljene navedbe vlagatelja glede dokazila, predloženega v izkaz izpolnjevanja zahtevanih značilnosti lastnosti blaga, razumeti v smislu zgoraj predstavljenih določb ZJN-3 glede drugih ustreznih dokazil, pojasniti, da bi moral vlagatelj obstoj okoliščin, ki opravičujejo oz. utemeljujejo sprejem drugega ustreznega dokazila, izkazati že v ponudbi, česar pa ni storil.

Tudi sicer Državna revizijska komisija v zvezi z vlagateljevim zatrjevanjem ustreznosti predloženega certifikata ob sklicevanju na pridobljeno mnenje Biotehniške fakultete pojasnjuje

še, da je v številnih odločitvah že večkrat zapisala (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-110/2018, 018-032/2021, 018-017/2023 in 018-062/2024), da je zahtevek za revizijo namenjen zatrdjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev in predlaganju dokazov. Ker so v drugem odstavku 15. člena ZPVPJN taksativno našteje zgolj obvezne sestavine zahtevka za revizijo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrdjevanjem kršitev in dejstev ter v zvezi z njihovim dokazovanjem poiskati v Zakonu o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in naslednji; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Iz določb 7. in 212. člena ZPP izhaja t.i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrdjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Vlagatelj mora torej kršitev zatrdjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. Slednjega v obravnavanem primeru vlagatelj ni storil - čeprav v zahtevku za revizijo ob zatrdjevanju ustreznosti predloženega certifikata glede na zahtevo naročnika izpostavlja pridobljeno mnenje Biotehniške fakultete, Državna revizijska komisija ugotavlja, da le-tega zahtevku za revizijo ni priložil, posledično pa svojemu dokaznemu bremenu ni zadostil. Državna revizijska komisija pojasnjuje tudi, da vlagatelj, skladno s šestim odstavkom 29. člena ZPVPJN, v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o njegovem zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku. Ker je vlagatelj opredelitvi do navedb naročnika predložil mnenje Biotehniške fakultete z dne 18. 6. 2025, za katerega ni dokazal, da ga brez svoje krivde ni mogel priložiti že zahtevku za revizijo, Državna revizijska komisija ni ugotavljala, ali bi bilo le-to sploh lahko relevantno za izkaz vlagateljevih zatrdjevanj iz zahtevka za revizijo.

Ugotovljenega nazadnje ne spremeni niti vlagateljevo sklicevanje na pretekle postopke oddaje javnih naročil, saj za presojo zakonitosti naročnikovih ravnanj v predmetnem postopku niso relevantne niti določbe takratne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila niti naročnikovo takratno ravnanje pri presoji dopustnosti ponudb. Iz navedenega razloga teh vlagateljevih navedb (in z njimi povezanih predlaganih dokazov) Državna revizijska komisija vsebinsko ni obravnavala.

Vlagatelj v vlogi z dne 11. 7. 2025 naročniku očita tudi, da je pri presoji vpliva različnih navedb standardov na certifikatih, predloženih v ponudbi vlagatelja in ponudbi izbranega ponudnika kršil načelo enakopravne obravnave ponudnikov. S temi navedbami je vlagatelj po presoji Državne revizijske komisije prepozen. Vlagatelj jih je namreč prvič podal šele v vlogi z dne 11. 7. 2025, ne pa že v zahtevku za revizijo, kot mu to nalaga drugi odstavek 15. člena ZPVPJN v povezavi s šestim odstavkom 29. člena ZPVPJN, pri tem pa ni uspel utemeljiti, še manj pa dokazati, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku (smiselno prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN). Ker tega vlagatelj ni storil, izpostavljenih navedb Državna revizijska komisija pri sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo ni upoštevala.

Državna revizijska komisija v zaključku ugotavlja, da vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel izkazati, da je naročnik pri sprejemu izpodbijane odločitve ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, zato je, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo vlagatelja zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je zahtevku za revizijo priložil potrdilo o plačilu takse za predrevizijski in revizijski postopek.

Povrnitev potrebnih stroškov, nastalih v predrevizijskem in revizijskem postopku je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo (prim. tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Ker v obravnavanem primeru vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, neodvisno od vprašanja, ali je njihovo povrnitev v zahtevku za revizijo zahteval ali ne (kot zatrjuje naročnik), vlagatelj stroške pravnega varstva nosi sam.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper odločitev o zahtevku za revizijo je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ.dipl.ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.